

for de 11 medlemslande, der tiltrådte charteret. Som bekendt har Storbritannien ikke tiltrådt det sociale charter. Såvel protokol nr. 14 som den dertil knyttede aftale imellem de 11 henviser til det sociale charter. Det kan derfor anvendes som fortolkningsbidrag. Der henvises i øvrigt til notat af 24. februar 1992 tilsendt Markedsudvalget samme dag vedrørende social- og arbejdsmarkedspolitikken.

Spørgsmål nr. 31:

»Skal lempelsesreglen i art. 2 for »små og mellemstore virksomheder« forstås efter europæisk eller dansk målestok?«

Svar:

Bestemmelsen i Aftalens art. 2 om små og mellemstore virksomheder er identisk med bestemmelsen i den eksisterende Traktat, art. 118 A, stk. 2, 2. afsnit. Der er ikke på EF-niveau fastlagt nogen entydig definition af små og mellemstore virksomheder dækkende samtlige områder.

Spørgsmål nr. 32:

»Hvilke områder bliver der overhovedet tilbage for flertalsafgørelser, når undtagelsesbestemmelserne i art. 2, stk. 3, tages i betragtning?«

Svar:

Som bekendt er de emneområder, der kan reguleres efter Aftalens art. 2, inddelt i emner, der kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal (art. 2, stk. 1), emner, der kan vedtages med enstemmighed (art. 2, stk. 3) og emner, hvor der ikke kan ske vedtagelser på grundlag af art. 2 (art. 2, stk. 6). De tre emner, der er undtaget i art. 2, stk. 6, er forskellige fra de emner, der kan vedtages med kvalificeret flertal i medfør af art. 2, stk. 1. Der henvises i øvrigt til notat af 24. februar 1992 tilsendt Markedsudvalget samme dag vedrørende social- og arbejdsmarkedspolitikken.

Spørgsmål nr. 33:

»Skal art. 2, stk. 6, forstås således, at de menneskerettigheder på arbejdsmarkedet, som Danmark har ratificeret ved ILO-konventioner nr. 87, 98 og 111, ikke gælder som et retsgrundlag i EF-retten?«

Svar:

De menneskerettigheder på arbejdsmarkedet, der er indeholdt i ILO-konventioner nr. 87, 98 og 111, gælder for de medlemslande, der har undertegnet og ratificeret de pågældende konventioner.

ILO-konvention nr. 87 om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig er ratificeret af alle medlemslandene i EF.

ILO-konvention nr. 98 om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger er ratificeret af alle lande bortset fra Holland.

ILO-konvention nr. 111 om forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv er ratificeret af alle lande bortset fra Irland, Luxembourg og Storbritannien.

Traktaten om Den Europæiske Union indeholder i art. F, stk. 2, følgende bestemmelse:

»Unionen respekterer de grundlæggende rettigheder, således som de garanteres ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, og således som de følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner som generelle principper for fællesskabsretten.«

Fællesskabsretten omfatter allerede i dag områder, der er indeholdt i de nævnte ILO-konventioner, f.eks. på ligestillingsområdet (konvention nr. 111).

Spørgsmål nr. 34:

»Hvem er arbejdsmarkedets parter?

- Hvilke regler gælder der for at opnå EF/Union-»autorisation« som »arbejdsmarkedspart på fællesskabsplan«?
- Hvorledes er kompetenceforholdet mellem det danske organisationssystem og det nye konsultationsorgan på fællesskabsplan?
- Har en »autoriseret« arbejdsmarkedspart adgang til at medvirke ved aftaledækning af »uautoriserede« parters områder?«

Svar:

Arbejdsmarkedets parter på fællesskabsplan er ikke nærmere defineret i Aftalen eller i Rom-Traktaten, hvor begrebet kom ind i 1987 med art. 118 B. Der er heller ikke fastsat regler for, hvilke organisationer Kommissionen kan godkende. I praksis er det først og fremmest Den europæiske faglige organisation EFS